

[Leif Hermann]

delbart bagefter, at den gennemførte sikkerhedsanalyse peger på, at deponering vil kunne foretages på en anden måde, hvor naturlige processer, naturkatastrofer, ikke forventes at ville påvirke deponeringssikkerheden væsentligt. Betyder det, at den første konklusion svækkes? Det får vi ikke noget at vide om.

For at komplettere det hele har Danmarks geologiske undersøgelse den 7. marts 1984 i et brev til miljøstyrelsen udtalt, at elværkerens sikkerhedsanalyse er gennemført under urealistiske, optimistiske antagelser, og at de af miljøstyrelsen udførte beregninger ved forenklede modeller ikke har kunnet underkastes en sagkyndig vurdering på grund af deres sene fremkomst. Det står der heller ikke noget om i rapporten, for slet ikke at tale om i ministerens redegørelse.

Hverken ministerens redegørelse eller de tilgrundliggende rapporter har kunnet rokke ved socialistisk folkepartis modstand mod a-kraften. Tværtimod har vi nu fået solid dokumentation for, at vi også skal være mod a-kraft, fordi vi hverken kan løse problemerne ved reaktorsikkerheden eller affaldsdeponeringen.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet er enig med miljøministeren, der tilslutter sig de resultater, miljøstyrelsen i tre rapporter er nået frem til, angående fremtidig brug af a-kraft i Danmark. Fremskridtspartiet er også enig med miljøministeren i, at en beslutning om at indføre atomkraft i Danmark skal ud til folkeafstemning efter grundloven.

Sikkerheden ved driften af de ca. 300 a-kraftværker af typen fissionsværker, der findes i USA, Japan, Belgien, Finland, Frankrig, Schweiz, Sverige og alle østlandene, er høj, i alle tilfælde i de vestlige lande. Der er rent faktisk ikke sket andre større uheld i de godt og vel 3.000 reaktorer, der er tale om, end det berømte uheld på Three Mile Island i USA i 1979. Dér blev skaden reduceret til faktisk ingenting, der var intet radioaktivt udslip, og der er ikke påvist sundhedsskader i befolkningen.

Det forfærdelige er, at takket være Danmarks Radio og især TV, organisationer som OOA og fredsbevægelsernes arbejde er det lykkedes at give befolkningen det indtryk, at et atomkraftværk er det samme som en selv-

anskaffet tikkende atombombe. Det, kædet sammen med den frygt, vi alle nærer for atomraketter, udtrykt ved hver eneste lejlighed, er med til at skabe aversionen imod atomkraftværker.

I miljøministerens redegørelse er det nævnt på sp. 6072:

»... at sandsynligheden for et reaktorhavar, der indebærer et alvorligt radioaktivt udslip, for nye kraftreaktoranlæg kan beregnes til at være mindre end 1 på 10 millioner pr. år. Miljøstyrelsens rapport indeholder andre tal, der giver mulighed for at sammenligne risikoen fra a-kraftværker med de risici, vi alle er udsat for i vor daglige tilværelse. Det førnævnte tal viser imidlertid, at risikoen for det enkelte menneske ved at bo lige op ad et a-kraftværk er forsvindende i forhold til andre risici.«

Det er så rigtigt, som det er skrevet, og jeg kan underbygge det med, at jeg var på besøg på a-kraftværket i Brunsbüttel for nogle år siden, dagen før det åbnede. Dér var der en udstillingspavillon, og en af de ting, der gjorde indtryk på mig, var, at mennesker, der bor i nærheden af et a-kraftværk, er udsat for den samme radioaktivitet, som mennesker, der bor på 10. sal i et højhus, er udsat for. Den radioaktivitet, man udsætter sig for på en flyvetur herfra og til Japan eller til Amerika, hvor man flyver i 10-12 kilometers højde, er mange, mange gange større end den radioaktivitet, man vil være udsat for, hvis man bor tæt ved et atomkraftanlæg i 50 år.

Af Jyllands-Posten den 10. maj i år fremgår det i en artikel under overskriften »OOA-kritik imødegås«, at OOA kritiserer miljøstyrelsens vurderinger fra ende til anden. Bl.a. siger OOA, at amerikanske forskere på Oak Ridge National Laboratory er kommet frem til, at der er risiko for 1.700-4.500 kernenedsmeltninger pr. million år. Hertil svarer en af Danmarks virkelige atomkraftsagkyndige, nemlig lektor Uffe Korsbech ved Danmarks tekniske højskole, i den samme artikel i Jyllands-Posten:

»OOA er for det første ude med en slem boomerang, for OOA har jo aldrig brugt andet end manipulation og forudfattede konklusioner.

Hvis OOA dernæst bruger tallene 1.700-4.500 kernenedsmeltninger pr. million år, kommer de i strid med virkeligheden. De tal svarer til 1,7 og op til 4,5 pr. 1.000 år, og